

Vlaams
Parlement

vergadering **C278 – CUL33**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 16 juni 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de afschaffing van de topsportschool handbal - 2398 (2010-2011)	
Interpellatie van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evaluatie van de topsportscholen - 190 (2010-2011)	
Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de afschaffing van topsportopleidingen in Vlaanderen - 191 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Steve D’Hulster tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het afslanken van topsportopleidingen - 2461 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evaluatie van de werking van de topsportscholen - 2463 (2010-2011)	3
Met redenen omklede moties	26
■	

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceyskens tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de afschaffing van de topsportschool handbal

- 2398 (2010-2011)

Interpellatie van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evaluatie van de topsportscholen

- 190 (2010-2011)

Interpellatie van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de afschaffing van topsportopleidingen in Vlaanderen

- 191 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Steve D'Hulster tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het afslanken van topsportopleidingen

- 2461 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evaluatie van de werking van de topsportscholen

- 2463 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Voorzitter, collega's, minister, sta me toe dat ik vandaag de eerste worp doe. Mijn vraag om uitleg ging specifiek over het aspect handbal binnen dit kader. Ik begrijp dat er collega's zijn die de vraag straks wat verder open zullen trekken, maar ik zal me aan mijn oorspronkelijk ingediende vraag houden.

Handbal is nog altijd een zeer druk beoefende sport in Vlaanderen, met nationale reeksen voor zowel heren als dames. De sport is ook volop in ontwikkeling. De lagere reeksen zijn de laatste jaren grondig hervormd. De recent opgerichte Beneluxliga, waarbij onze clubs ook tegen de clubs uit Nederland en Luxemburg spelen, is een innoverend project in het Europese sportlandschap. Bovendien is handbal in 2011 'Sporttak in de Kijker' in Vlaanderen, een initiatief van Bloso en de Vlaamse Handbalvereniging (VHV).

Ondanks dat alles heb ik enkele weken geleden een aantal alarmerende berichten uit het handbalmilieu ontvangen. Die kwamen er natuurlijk naar aanleiding van de evaluaties en de nota's die zijn opgesteld door Bloso en de Vrije Universiteit Brussel (VUB). Ik wil de commissievoorzitter overigens bedanken voor het feit dat die nota's ons sinds gisterenavond ter beschikking zijn gesteld. Ik wil ook benadrukken dat het belangrijk is dat die evaluaties gebeurd zijn. Wij hebben die in het verleden trouwens ook mee gevraagd.

Waar ik vandaag dieper op wil ingaan, is het alarmerende bericht dat de afdeling handbal van de topsportschool met onmiddellijke ingang zou moeten verdwijnen. Concreet krijgt men nog twee jaar om de schooljaren af te ronden. Dat is natuurlijk heel erg drastisch. Het betekent dat sommige leerlingen hun opleiding niet kunnen afmaken. Ouders die per jaar tot 3000 euro aan kosten hebben moeten ophoesten – voor inschrijving, verblijf op internaat, vervoer enzovoort – zien die inspanningen nu tenietgedaan. Leerlingen blijven achter zonder de richting die ze kozen, waarin hun ouders geïnvesteerd hebben en waarin ze aan de selectiecriteria voldoen om ze te kunnen beëindigen. Zij zijn slachtoffer zonder enige schuld.

U zult begrijpen, minister, dat dit een behoorlijke klap is voor de Vlaamse handbalsport. Deze weliswaar kleinere federatie heeft bewezen dat haar aanpak via de topsportschool wel degelijk werkt. Twee weken geleden zagen we op tv hoe Belgische basketters ervoor pleitten

om meer Belgen in de eredivisie en in the picture te krijgen. De nationale handbalsport is op dat vlak een schoolvoorbeeld, waar een zeer rijk gevuld areaal van Belgische spelers aanwezig is.

De positie van ons handbal voldoet echter niet. Er wordt immers een top 8-positionering gevraagd. Daarbij kunnen we ons de vraag stellen of we dat alleen kunnen afschuiven op de topsportschool. We moeten ook nadenken over de budgetten die voorhanden zijn om hier aan topsporthandbal te doen. Dit is ook een discussie van de kip of het ei. Wat hebben we eerst nodig? Zeer getalenteerde spelers of clubs die over grote budgetten beschikken? Ik wil niet te veel vergelijkingen maken met andere sporten, maar mocht de tennissport in Vlaanderen Kim Clijsters niet gehad hebben, dan zouden we in Vlaanderen ook minder geïnvesteerd hebben in tennis.

Ik wil ook nog meegeven dat we een duidelijke evolutie zien in het handbal in onze regionen. In mijn eigen provincie zien we bijvoorbeeld dat de clubs Hasselt en Tongeren evolueren naar semiprofessionele contracten en de ambitie hebben om op termijn naar profcontracten te evolueren. Die clubs zijn trouwens ook rijkelijk voorzien van spelers uit de topsportscholen. Als ik het me goed herinner, stonden er bij de play-offfinale een tiental spelers uit topsportscholen tussen de lijnen.

Minister, ik wil de intentie om de topsportscholen te evalueren, helemaal niet bekritisieren. Het verdient lof wanneer een minister van Begroting zegt dat elke eurocent die wordt uitgegeven, zeer goed besteed moet zijn.

De handbalwereld toont begrip voor uw intenties. Ze begrijpen dat het moeilijk is een sport te blijven ondersteunen die internationaal niet de gewenste resultaten haalt. De handbalwereld stelde voor om op zijn minst de derde graad van de topsportschool handbal open te houden, en dat op eigen kosten. Op die manier wil de Vlaamse Handbalvereniging jonge spelers een sportief en structureel toekomstperspectief in eigen land of eventueel in het buitenland blijven bieden. Dit verzoek werd echter afgewezen waardoor de investeringen van de federatie in het verleden eenzijdig teniet worden gedaan.

Minister, ik begrijp dat we alles in een groter geheel moeten bekijken waarbij de uitwerking van een algemene topsportvisie centraal staat en waarbij sommige kleinere belangen moeten sneuvelen. Ik pleit hier echter voor een gulden middenweg. Indien die derde graad behouden kan blijven, nota bene op basis van een privé-initiatief, dan kunnen we jonge spelers blijvend perspectieven bieden voor binnen- en buitenland en blijft er een gezonde basis voor een performante nationale ploeg. Op die manier kan de opgebouwde expertise binnen de topsportschool behouden blijven. Als we dat niet doen, dan ontnemen we de jeugd kansen op verdere ontplooiing en laten we handbalsport varen.

Minister, hebt u een oplossing voor de gedane investeringen van ouders en federatie en het vroegtijdig beëindigen van de studierichting waardoor leerlingen achterblijven zonder het beoogde diploma?

Waarom werd het verzoek van de Vlaamse Handbalvereniging om de derde graad op eigen kosten open te houden, afgewezen? Bent u het met me eens dat we de handbalsport daarin tegemoet kunnen komen?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik trek mijn interpellatie open naar de hervorming van de topsportscholen. Daar is in dit Vlaams Parlement al vaker over gediscussieerd.

De eerste topsportscholen zijn gestart in 1998. Er werden toen twaalf sporttakken aangeboden. Intussen werd dit aanbod uitgebreid tot achttien sporttakken. Ook het aantal studenten nam sinds 1998-1999 exponentieel toe tot ongeveer 800 leerlingen. Het gaat om een stijging met 370 procent. Die stijging is niet enkel te wijten aan de toename van het aantal aangeboden sporttakken, maar werd tevens veroorzaakt door het feit dat het in 2004

mogelijk werd om de middenscolen te betrekken in het aanbod evenals door de sterk toegenomen aantrekkelijkheid van topsportscolen.

In 2008 kondigde uw voorganger, de heer Anciaux, een evaluatie van de topsportscolen aan omdat de resultaten niet bijster goed waren.

U deelde mij in uw antwoord op een schriftelijke vraag mee dat de algemene evaluatie van de topsportscolen eind juni beschikbaar zou zijn, met als doel de hervorming van de bestaande topsportscolen. LDD is altijd voorstander geweest van een evaluatie. Er moest immers dringend een bijsturing komen. Ik ben dan ook blij dat die evaluatie er eindelijk is en dat daarover gediscussieerd kan worden.

Deze algemene evaluatie is opgebouwd rond een VUB-studie. Het ging om een bevraging van de belanghebbenden, met name de leerlingen topsport, en van de federaties. Vervolgens zou Bloso u een aantal algemene conclusies en beleidsaanbevelingen bezorgen.

Eind februari verschenen in de media een aantal berichten naar aanleiding van de bewuste VUB-studie over de topsportscolen. De voorzitter van de Taskforce Topsport Bloso, de heer Paul Rowe, die hier vandaag aanwezig is, deed daarin een aantal uitlatingen. Hij stelde dat de topsportscolen nog op alle terreinen vooruitgang kunnen boeken. Bovendien moeten topsportscolen zich concentreren op het rekruteren van de meest talentvolle sporters. Probleem is echter het gebrek aan studierichtingen.

Naar aanleiding daarvan heb ik een interpellatie ingediend die echter onontvankelijk werd verklaard omdat “eerst het hele proces doorlopen moest worden, waarna het rapport alsook de te nemen opvolgingsmaatregelen, voorgelegd zouden worden aan de commissieleden. De minister heeft zich bereid verklaard in extenso het debat in commissie te willen voeren.” Intussen is het midden juni.

In de studie van de VUB werden verschillende takken bestudeerd uit de topsportscolen behalve ski, snowboard en voetbal. Het feit dat er geen studie is gemaakt over de effectiviteit, begeleiding en dergelijke van de leerlingen van de topsportschool voetbal, is voor mij heel verbazend. Het gaat hier wel degelijk over 281 leerlingen ten opzichte van een totaal van 700 à 800 leerlingen topsport in het schooljaar 2010-2011. Dat is een aandeel van bijna 40 procent. Ook tijdens de vorige schooljaren leek het aandeel telkens rond 40 procent te schommelen.

Er worden dan ook heel veel subsidies toegekend aan de topsportschool voetbal, zowel wat het aantal leerlingen als de begeleiding en dergelijke betreft. Toch wordt het rendement ervan in de VUB-studie niet bestudeerd. De globale evaluatie gaat na of per topsport de topsportschool past in Topsportactieplan Vlaanderen II, geeft een samenvatting van de bevindingen uit de studie van de VUB, formuleert een aantal conclusies en geeft ten slotte per sporttak een aantal beleidsaanbevelingen.

Het valt op dat voor elke sporttak de meerwaarde van een topsportschool niet in twijfel wordt getrokken. Toch blijkt uit de beleidsaanbevelingen dat een aantal graden en richtingen uit de topsportscolen zullen verdwijnen. Sommige aanbevelingen zijn erg vaag. Bovendien respecteren ze niet altijd de geformuleerde conclusies. In sommige aanbevelingen worden punten toegekend aan initiatieven die nog niet zijn genomen of worden de leerlingen van de topsportscolen teruggestuurd naar clubs die volgens de conclusies onvoldoende kwaliteit hebben.

U zei dat u bereid was om het debat in extenso in de commissie te voeren nadat het globale evaluatierapport klaar zou zijn en aan de commissieleden zou zijn bezorgd. Dat was voor eind juli voorzien. Als ex-topsporter kom ik nog heel veel in het milieu en worden mij heel veel zaken toevertrouwd. De aanbevelingen van de Taskforce Topsport werden met elke federatie besproken. Toen werd hun gezegd dat de beleidsaanbevelingen reeds zouden gelden voor het schooljaar 2011-2012, om toe te laten dat de federaties de leerlingen zouden kunnen

informereren over de op til zijnde veranderingen in volgend academiejaar. Deze gang van zaken is verbazingwekkend, rekening houdend met het engagement van de minister dat de discussie in de commissie in extenso zou kunnen worden gevoerd. Nu blijkt evenwel dat de aanbevelingen zullen worden uitgevoerd.

Ik wil u daarover de volgende vragen voorleggen. De Taskforce Topsport heeft voor iedere sporttak aanbevelingen geformuleerd. Zullen deze aanbevelingen voor elke sporttak integraal worden uitgevoerd, of is er nog ruimte voor aanpassingen? Zijn deze aanbevelingen nog vatbaar voor discussie, hier in de commissie? Is het daadwerkelijk zo dat u de aanbevelingen reeds in het schooljaar 2011-2012 wilt doorvoeren? Is het juist dat de federaties reeds werden aangemaand om de leerlingen tijdig in te lichten, nog voor het parlement kennis heeft kunnen nemen van het evaluatierapport van de topsportscholen? Waarom worden richtingen en graden – vooral de eerste en tweede graad, maar voor handbal ook de derde graad – afgeschaft, terwijl het nut en de meerwaarde van topsportscholen niet in twijfel worden getrokken? Zal dat de topsport bevorderen of afbouwen?

Is er overlegd met het beleidsdomein Onderwijs? Welke bekommernissen of vragen heeft het departement Onderwijs bij deze aanbevelingen? Is het departement Onderwijs klaar om de aanbevelingen door te voeren? Heeft het departement Onderwijs onderzoek verricht over het probleem van het aantal studierichtingen? Zo ja, wat is het resultaat? Zo nee, waarom is dit niet gebeurd, hoewel de Taskforce Topsport dit als een zeer heikel punt van de werking van de topsportscholen aanstipt? Wat is de concrete timing voor de uitwerking van een nieuw topsportconvenant? In hoeverre zal het huidige topsportconvenant aangepast moeten worden?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister, collega's, via de media konden we vernemen dat de Vlaamse minister van Sport heeft beslist om drastisch te snoeien in de Vlaamse topsportopleidingen. Vanaf 1 september zou het handbal verdwijnen, maar ook in de topsportopleidingen judo en atletiek wordt stevig het mes gezet. Als reden hiervoor stelt de minister dat de opleidingen te weinig toppers afleveren. Van een hervorming is al lang sprake. De vorige minister van Sport, Bert Anciaux, kondigde al in 2008 een evaluatie van de topsportscholen aan. Laat ons duidelijk zijn: ook het Vlaams Belang vond dat een evaluatie nodig was. De vorige minister van Sport en de toenmalige topsportmanager – die hebben we ook al gehad – stelden echter dat de toen geplande doorlichting van de topsportscholen geen blijk van wantrouwen was.

Maar tezelfdertijd stelde toenmalig minister Anciaux dat de topsportscholen misschien niet het juiste instrument waren om atleten doelmatig op te leiden – een redenering die blijkbaar door u wordt bijgetreden sinds de evaluatie per sporttak van de Vlaamse topsportscholen er is. Wat dit verhaal bijzonder erg maakt, is het feit dat u had toegezegd om met de evaluatie eerst naar de commissie te komen om daarover het debat te voeren. Quod non. Integendeel, druppelsgewijs komen volksvertegenwoordigers te weten dat u al maatregelen plant nog voor er een debat daarover in het parlement is gevoerd. Het evaluatierapport van Bloso over de Vlaamse topsportscholen en het VUB-onderzoek over de effectiviteit van de topsportscholen in Vlaanderen is ons bovendien slechts gisterenavond bezorgd. Voorzitter, toch bedankt dat we die documenten alsnog hebben gekregen, al is het wel een erg korte termijn om zich op een debat voor te bereiden.

Uit het VUB-onderzoek blijkt onder meer dat de resultaten van de topsportscholen niet zijn zoals verwacht. Slechts 54 procent van alle Vlaamse sporters die ooit de top 8 van Europa bereikten, komt uit een topsportschool. Hierop voortbouwend werd de evaluatie van de Vlaamse topsportscholen gemaakt, met beleidsaanbevelingen van de Taskforce Topsport.

Zoals mevrouw Werbrouck al zei, is het vreemd dat voetbal in die VUB-studie niet is opgenomen. Nochtans is voetbal geen onbelangrijke sporttak – een topsport die trouwens heel wat overheids gelden krijgt en heel wat leerlingen heeft.

Ik vroeg me dan ook af, minister, of u op de hoogte bent van de reden waarom voetbal niet werd opgenomen in de VUB-studie. U zult moeten toegeven dat de studie hierdoor een beetje onevenwichtig is. Uit de studie en het evaluatierapport vloeit de vraag voort of u alle aanbevelingen – maar dan echt alle – zult volgen. Dan doel ik onder meer op de afbouw van handbal aan de topsportschool in Hasselt en het einde van de eerstegraadsopleiding voor de meeste sporten.

Minister, u zegt in de krant dat er nog niets beslist is, en dat u het eindrapport van Bloso nog moet krijgen. Toch bleken verschillende topsportscholen al op de hoogte te zijn van de hervormingen die moeten worden doorgevoerd. De hervormingen zouden bovendien al in het schooljaar 2011-2012 starten, en dit allemaal zonder hier het debat te voeren. Ik vind het heel erg vreemd, als ik de krant van gisteren mag geloven, dat u het rapport van Bloso nog moest krijgen terwijl sommige aanbevelingen ervan het volgend schooljaar al ingaan. Ik verwijs naar het intussen beruchte voorbeeld van het handbal. Een van de beleidsaanbevelingen luidt: “voor het schooljaar 2011-2012 geen statuten toe te kennen voor het eerste, derde en vijfde jaar secundair onderwijs”.

Ik vraag me af wanneer u dan het beloofde debat met ons wou houden. Tijdens de vakantieperiode of zo? Mochten er geen vragen en interpellaties zijn ingediend, dan waren de parlementsleden en wellicht u ook nog niet in het bezit geweest van het evaluatierapport van Bloso. Veel ruimte voor debat is en was er volgens mij niet. Ik ben blij dat het nu toch nog lukt om erover te discussiëren. Zoals ik al zei, en verschillende collega's zullen dat beamen, moeten we hier een debat voeren ‘zonder veel vel over de buik’. Gisteren om zes uur kregen we een rapport van honderd bladzijden samen met een studie van tweehonderd bladzijden binnen. Ik heb die doorgenomen in de mate van het mogelijke. Veel ruimte was er niet.

Nog een opmerking richting Onderwijs. Men zou toch verwachten dat Onderwijs hier betrokken partij is en dat er ook vanuit het departement een evaluatie zou komen? Dat is blijkbaar niet belangrijk.

Minister, deelt u de visie van uw voorganger die stelt dat de topsportscholen misschien niet het juiste instrument zijn om atleten doelmatig op te leiden? De Taskforce Topsport werkte in samenwerking met u enkele aanbevelingen uit om het in de toekomst beter te doen op het vlak van topsportopleidingen. Wat zijn uw concrete plannen met betrekking tot deze opleidingen? Gaat u in op alle aanbevelingen? Wat is uw visie met betrekking tot de toekomst van de topsportscholen in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, in tegenstelling tot sommige collega's heb ik geen topsportverleden. Ik heb het enkel in judo tot blauwe band gebracht, wat ironisch genoeg meestal ook de kleur was van de meeste van mijn ledematen bij het einde van de training.

De aanleiding voor mijn vraag om uitleg is dezelfde als die van mijn collega's, namelijk de recente berichtgeving over het rapport van Bloso en de VUB, uw reactie daarop, minister, en de commotie ten gevolge daarvan. Ik vraag daarom vooral naar duidelijkheid. Dat is cruciaal. Zowel de leerlingen, de ouders als het personeel van de topsportscholen hebben daar behoefte aan.

Hebt u op basis van de evaluatie van Bloso en de VUB al een beslissing genomen met betrekking tot de toekomst van de topsportopleidingen? Klopt het dat handbal als topsporttak verdwijnt? Wat is de precieze timing daarvan? Komen er ook andere sporttakken in het vizier? Wat zijn de concrete gevolgen voor die takken?

We kunnen topsport vanuit twee invalshoeken benaderen. Er is de succescomponent: wat leveren de topsportscholen ons op? Er is ook de invalshoek van de leerlingen. Er zou een doorlichting komen vanuit Onderwijs. Wachten we die af alvorens een definitieve beslissing

te nemen? Hoe ziet u de concrete aanpak van mogelijke uitdoofscenario's? Dat is vanuit menselijk oogpunt erg belangrijk.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, ik wil u danken om de bespreking hier vandaag alsnog mogelijk te maken. Mijn toelichting en vraagstelling zijn korter dan die van de collega's waar ik me grotendeels bij kan aansluiten.

In het verleden hebben wij vanuit de oppositie meerdere keren aangedrongen op een evaluatie van de werking van de topsportscholen. De minister bevestigde ons steeds – en de commissiesecretaris ook nog in de maand maart – dat die evaluatie hier besproken zou worden. Groot was dan ook onze verbazing toen we kennis kregen van uw plannen, minister, om bepaalde topsportopleidingen te schrappen of af te bouwen. De logische gang van zaken lijkt ons te zijn dat een evaluatierapport eerst voorwerp is van bespreking met het parlement alvorens er beslissingen worden genomen. Nu lijken de beslissingen al genomen te zijn voor het parlement kennis heeft van de evaluatie.

Wij zijn zeker voorstander van die evaluatie, die moest gebeuren. Nu is de evaluatie in ons bezit, waarvoor dank. Uiteraard was de tijd kort. Mijn vragen gingen vooral over de gevolgde stappen en niet zozeer over de inhoud aangezien wij de inhoud van dat rapport nog niet kenden. Ik wacht met veel interesse de toelichting af. Ik wil dat rapport op een later tijdstip grondig bekijken, zodat ik daarover een diepgaander oordeel kan vellen. Ik heb mij daar gisterenavond tot een stuk in de nacht mee geamuseerd, maar om er dieper op in te gaan en om al die sporten en sporttakken te bekijken, is er wel wat meer tijd nodig. Dat is voor de nabije toekomst. Hier volgen de vragen die bij mij in het begin van de week opkwamen.

De intussen klassieke vraag is: minister, waarom hebt u het debat met het parlement niet afgewacht alvorens beslissingen aan te kondigen? Was u nu wel of niet in het bezit van de evaluatie van de topsportscholen? Zijn de tot dusver bekende ingrepen onomkeerbaar? Is er overleg gepleegd met het Departement Onderwijs en Vorming en met de sportfederaties?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit mij aan bij de interpellanten en de vraagstellers omdat er met betrekking tot zowel de inhoud als de vorm van dit dossier de voorbije dagen een en ander is gezegd, geponeerd en gesteld. Ik begin met de sterkste termen. Men had het over 'leugens' en 'ontslag' en over ministers die de waarheid achterhouden. Tot mijn verbazing zijn die termen hier nog niet gevallen. Nu moet een fractiegenoot van de minister ze te berde brengen. Bij deze vraag ik het ontslag van de minister... duidelijk niet. (*Gelach*)

Opnieuw ernstig, collega's. De manier waarop het debat hier wordt gevoerd, getuigt van kennis van het dossier en van – inderdaad, mijnheer Yüksel – wijsheid.

Voorzitter, laat me even terugkeren naar het begin van dit dossier. Ik ben een van de weinigen die de aanvang van de beslissing om tot topscholen te komen hebben meegemaakt. Els Buelens was op dat ogenblik ook al een zeer eminente medewerkster van de CD&V-fractie. Het was in de periode van minister Luc Martens. Het was de bedoeling om het jonge talent, dat ook leerplichtig is, kansen en faciliteiten te bieden om tijdens de schoolse carrière, die belangrijk is, tot topsporters te kunnen uitgroeien. Dat mogen we nooit vergeten. Dit is een zeer ambitieus programma. Er werden daarnet voorbeelden gegeven. De voorbeelden zijn wat ze zijn. Er waren in het verleden federaties die al op eigen houtje dergelijke zaken deden. Hier werd het voorbeeld gegeven van de Vlaamse Tennisvereniging (VTV). Maar ook daar was het een afvallingsstelsel. Men begon met een brede basis en jaar na jaar werd er bij wijze van spreken afgedankt en afgevoerd, om finaal met een echte top over te blijven. En dat is hard. Als je op een bepaald moment tegen jongeren van 13, 14, 15 jaar moet zeggen dat het gedaan is, dat is hard. Dat is selectie.

De Vlaamse overheid, het Vlaams Parlement, heeft geprobeerd om dit te stroomlijnen en om daarin mee initiatieven te nemen. De minister van Sport deed dat in samenspraak met de minister van Onderwijs. Collega's, ook toen was er enorm veel getouwtrek. Waar komt welke school? Regionale spreidingen, spreidingen over de verschillende netten, liefst 'in my backyard' en dies meer. Toen kon men alle vragen, over de partijen heen, mijnheer Caron, naar boven halen. Daarbij was het belangrijk om toch mee aan de tafel van de vruchten te kunnen aanschuiven.

Er is toen heel verdienstelijk werk verricht. Maar op een bepaald moment moest er ook worden geëvalueerd. Dat was noodzakelijk, gezien de doelstelling die we onszelf opleggen. Ik hoor hier iedereen zeggen dat het goed is dat er een evaluatie is. Oké. Maar dan moet je ook aanvaarden dat ze resultaten oplevert en dat er conclusies getrokken worden. Wij kunnen nu discussiëren over de rol van de commissie. Ik meen te mogen stellen dat het eindrapport inderdaad nauwelijks of nog niet helemaal 48, laat staan 36 uur afgerond is. Voorzitter, sommigen zeggen nu dat ze niet de tijd hebben gehad om het te lezen. Maar er zijn er heel wat die erop aangedrongen hebben om het hier snel te berde te brengen. Sommigen wilden het hier zelfs al gisteren besproken zien, zonder de documenten in handen te hebben. Men moet weten wat men wil.

Ik heb vannacht niet de tijd gehad om heel dat rapport te lezen. Daarom zal ik nu kort zijn. Maar ik kijk met belangstelling uit naar datgene wat u, minister, te berde zult brengen.

Collega's, we moeten correct blijven met de doelstellingen die we voor ogen hebben: jong talent kansen blijven geven, ook binnen de schoolse omgeving. We moeten niemand zomaar aan zijn lot overlaten. Ook geen enkele sportfederatie. Ook die bezorgdheid wordt hier geuit. We moeten hier op een volwassen manier vanuit het beleid samen met de federaties naar oplossingen zoeken om te bestendigen wat we voor ogen hadden.

Ik hoor de term 'drastisch snoeien'. Maar ik percipieer dit niet als een besparingsronde. Het is niet de intentie van de minister – tenzij hij mij straks tegenspreekt – om minder geld in te zetten voor topsport. Het is net de bedoeling om het geld efficiënt in te zetten. Laat ons een rapport of een doorlichting met de nodige wijsheid bekijken, om conclusies te trekken, in het belang van de toekomst van de topsport.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Na het mooie betoog van de heer Van Dijck, geef ik zeer nederig mijn opmerkingen. Ik heb me ook goed geïnformeerd, ik heb zelfs het rapport grotendeels gelezen. Ik geef toe dat de plenaire vergadering gisteren er in mijn geval aanleiding toe gaf om dat rapport ondertussen door te nemen. Ik wil het ook proberen positief te bejegenen.

Je moet eens lezen wat Patrick Loobuyck gisteren in De Morgen heeft geschreven. Dat is interessant. De moraalfilosoof vergelijkt een topsportschool met de DDR. In zijn lange verhaal maakt hij even de bemerking dat het misschien ook zinvol is om mensen met talent voor sport kansen te geven om dat te ontwikkelen. Ik paraphraseer: het is alsof een topsportschool bedoeld is om op een DDR-achtige wijze voor de Vlaamse kwestie veel medailles af te leveren, zodat dat aureool op Vlaanderen zou overgaan. Wat een nonsens, dames en heren.

Het belang van een school voor topsporters geldt evengoed voor musici of dansers. Een moderne samenleving moet jonge mensen met bepaalde talenten volop ontwikkelingskansen bieden. Daar moet een topsportschool voor dienen. Dat is mijn uitgangspunt. Dat is het enige, niet de belangen van scholen, federaties, ministers of Bloso's. Het gaat om de talenten van jonge mensen en hoe die te ontwikkelen. Je moet dat doen voor wetenschap, voor cultuur en voor sport.

Ik sta volop achter het feit dat we topsportscholen hebben. Minister, ik heb gisteren nog eens uw voorganger als minister van Sport aan de telefoon gehad. Je moet je goed informeren,

collega's. Je hoeft niet vlug een interpellatie te schrijven. Er is inderdaad afgesproken om de topsportscholen en de opleidingen te evalueren. Dat hoor ik daar ook. Minister, ik vind het goed dat het gebeurt. Veel collega's zouden ook protesteren als het niet gebeurt. Het is goed dat we evalueren en dat we conclusies trekken.

Er is duidelijk iets misgelopen in uw communicatie. Ofwel zijn de kranten zoals steeds de schuldige, ofwel heeft iemand hier foute informatie verspreid, ofwel heeft Bloso het rapport te laat aan u bezorgd, ofwel hebt u het wel gekregen, maar hebt u het op de verkeerde stapel gelegd, ofwel hebben uw kabinetsmedewerkers dat voor u verdonkeremaand, ofwel is het één groot misverstand. (*Opmerkingen. Gelach*)

Ik vecht met een dualiteit, minister. Ik vind het goed dat ouders op tijd op de hoogte worden gebracht als afdelingen zouden verdwijnen of worden hervormd. Het parlement moet dat niet beslissen. Op dat punt sluit ik me aan bij de heer Van Dijck. Het is een bevoegdheid van de minister, niet van het parlement. Het gaat hier niet over een decreet, maar over uitvoeringsmodaliteiten. Ik vind het wel vreemd dat u dan zegt dat u het rapport niet had of dat u het niet wist. De politieke verantwoordelijkheid ligt bij u. Wees duidelijk! Rond de pot draaien heeft geen zin. Iemand is in de fout gegaan, Bloso, u of uw kabinet. Het is geen goede werkwijze.

Voetbal is in het VUB-luik van het onderzoek, namelijk de bevraging van de topsporters naar hun tevredenheid en ervaringen, niet aan bod gekomen. Dat is jammer. Dat beeld missen we.

Er wordt helaas geen analyse gemaakt van de kwaliteit van de begeleiding in de topsportscholen. Dat luik mis ik in dit rapport. Het is buitengewoon belangrijk. Minister, er moet toch een relatie bestaan tussen de output van de topsportscholen, zoals nationale selecties en de top-20 van een bepaalde sporttak, en de kwaliteit van de begeleiding. Het talent speelt uiteraard ook mee, maar dat is gegeven of niet.

Dat is erg kritisch naar de topsportfederaties, want zij leveren de toptrainers en de begeleiding. Ik denk dat we daar nog tekortschieten en dat het nuttig zou zijn om die kwaliteit te screenen. In de aanbevelingen wordt een opleiding tot topjeugdtrainer uitdrukkelijk naar voren geschoven, met extra vorming. Dat wijst voor mij op de noodzaak om daarin te investeren. Je kunt de koers niet winnen als je met een damesfiets het Belgisch kampioenschap sprint moet rijden op de piste.

De voorzitter: Joaquim Agostinho is ooit zijn carrière begonnen door een koers te winnen op een oude damesfiets.

De heer Bart Caron: Ja, ja. Je moet de beste voorwaarden kunnen creëren, materieel en op het vlak van medische en sporttechnische begeleiding. Ik kan het nu niet beoordelen, want het rapport geeft het niet aan. Dat zou heel goed moeten worden gemonitord, minister. Die relatie is er wel: als je niet de goede begeleiders hebt, ga je ook niet die goede topsporter kneden.

Een volgende punt is dat er gepleit wordt voor een nog grotere centralisatie van topsportscholen. Dat is een van de generieke aanbevelingen. Het heeft te maken met materiële voorwaarden, met de begeleiding, met centralisatie van trainers enzovoort. Er zijn dus redenen van sporttechnische efficiëntie. Ik geloof dat, maar aan de andere kant blijft er het spanningspunt van de afstand tot thuis. Zeker in de eerste graad speelt dat mee. Daar zou toch een soort evenwicht moeten kunnen zijn.

Er wordt in het rapport ook voor verschillende sporttakken aanbevolen om de eerste graad af te bouwen. Er wordt in de plaats gesteld dat de samenwerking met de clubs of met de federaties op provinciaal of regionaal niveau zou moeten verbeteren. Dat is theoretisch zeer juist, maar het valt mij op dat het meestal gaat over die sporttakken die dat alternatief niet hebben, omdat ze te klein zijn, kwetsbaar zijn, te weinig steun hebben en zo meer. Die sporttakken kunnen dat op regionaal vlak vaak niet aanbieden aan jonge sporters. Als je de eerste graad wilt verschuiven naar het clubniveau, moet je wel maken dat je daar die

sporttechnische begeleiding hebt. Het kan theoretisch perfect kloppen, maar het alternatief moet minstens even goed zijn als wat je afbouwt.

Een sporttak waar dat bijvoorbeeld wel zou moeten kunnen, is voetbal. Goed, in de tweede aanbeveling uit men enige twijfel over de rol van de middenschool op het vlak van voetbal. Ik kan daar zeker in komen, maar bij voetbal heb je misschien wel sneller een alternatief voor een goede begeleiding dan bijvoorbeeld bij zwemmen of schermen. Dat zijn ook olympische sporten, maar waar ga je die sporters naartoe brengen?

Buiten het feit dat het rapport er zo laat gekomen is, moet ik eerlijk zeggen dat ik het goed vind dat het rapport er is. Er zouden meer van dat soort rapporten moeten zijn. Ik wil ook een lans breken voor de wetenschappelijkheid ervan. Ik vind dat zoiets pakweg om de vier jaar zou moeten gebeuren. We zijn nu al dertien jaar bezig, en het is de eerste keer dat dit op een grondige manier gebeurt. We willen de sportmiddenschoolen op dat vlak gaande houden en het kwaliteitsniveau behouden, maar het gaat hier over topsport, en die is hard, zoals de heer Van Dijk zei. Topsport gaat over de besten. Ik kan ook lopen, maar ik zal nooit naar de Olympische Spelen gaan. Voor mij moeten dat soort faciliteiten niet gecreëerd worden, ik moet mijn plan trekken. Dat is het leven, dat hoort bij de sport. Dat is het verschil met de democratie: je stemt ook niet wie er naar de Olympische Spelen gaat, de beste gaat naar de Olympische Spelen.

Ik pleit ervoor om de wetenschappelijke monitor van topsportscholen en -begeleiding te activeren en te verbeteren. Mocht er ook nog een handiger manier van aanpak en communicatie zijn, zou dat nog een grote stap vooruit zijn. Maar globaal genomen, minister, is mijn perceptie veeleer positief dan wat anders.

Ik wil tot slot nog even een mail aanhalen van de zwemfederatie, die ik via een gelukkig toeval gekregen heb. Mijn jongste zoon speelt in de nationale miniemenselectie waterpolo, en die kreeg maandag een mail met de melding dat men in het Koninklijk Technisch Atheneum in Brugge, een topsportschool, in de tweede en derde graad een nieuwe opleiding wil inrichten voor waterpolo, en de vraag of hij daarin geïnteresseerd is.

U moet mij iets verduidelijken, minister. Je hebt topsportopleidingen en je hebt niet-topsportopleidingen die aanwezig zijn in de sporthumaniora's van de middelbare scholen. Waar ligt dan die grens? Waarom is het ene wel topsport en het andere niet? Dat schept volgens mij alleen verwarring in hoofde van potentiële deelnemers. Zou het niet goed zijn dat het statuut van de opleidingen uitgeklaard wordt? Wat is nu eigenlijk topsport? Wat is het alternatief? En hoe gaat dat?

De voorzitter: Collega's, ik heb van de heer Vereeck de vraag gekregen om een document uit te delen. Het betreft een correspondentie tussen de minister en een niet nader gekende bestemming. Aangezien het om private correspondentie gaat, heb ik het even voorgelegd aan de minister, en hij ziet geen bezwaar in het uitdelen ervan.

Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Collega's, ik heb er uiteraard geen enkel probleem mee dat een brief die zeer ruim verspreid is, ook aan politici die daarover vragen aan mij hadden gesteld, nu wordt uitgedeeld. Dat is helemaal geen geheim. Ik heb daar niets te verbergen. U zult dat ook merken in mijn antwoord.

Deze discussie is een hot item. Ik denk dat het de eerste keer is, voorzitter, dat we met zoveel – ook politici – in de commissie Sport zitten. Het doet mij plezier dat het item zo hot is. Er zijn ook in het verleden al vragen over gesteld. Ik ben vooral blij dat we de inhoudelijke discussie kunnen voeren.

Collega's, ik vraag hier geen enkele parlementaire beslissing. Ik vraag zelfs geen beslissing aan de regering. Dit is immers de autonomie van de minister van Sport, die uiteraard geïnterpelleerd en bevraagd kan worden, zodra de beslissing is genomen.

Ik wil nu in elk geval gaan beslissen. Ik vraag geen uitstel en ga het ook niet op de lange baan schuiven. Het is mijn job om keuzes te maken. Ik wil federaties responsabiliseren, en we moeten dat snel doen. Al is dertien jaar natuurlijk niet zo snel. Ik kan mij niet voorstellen dat er in een van mijn andere bevoegdheden, Werk, niet binnen de twee jaar een evaluatie en bijsturing zou gebeuren. Hier zijn we al dertien jaar bezig.

Zoals zo dadelijk zal blijken, is er een grondige evaluatie aan voorafgegaan: een studie, een bevraging, veel overleg én aandacht voor alternatieven. Het is hier dus helemaal geen afkapsenarario of besparingsactie. We willen er net voor zorgen dat dingen anders en beter kunnen gebeuren.

Ik wil om te beginnen de voorgeschiedenis schetsen. De evaluatie van de topsportscholen staat in het regeerakkoord 2009-2014. De opdracht tot de wetenschappelijke studie van de VUB is tijdens de vorige legislatuur door mijn voorganger gegeven. Waarom voetbal daar niet bij is, zouden we aan Bert Anciaux moeten vragen. Ik weet het dus niet, maar ik kan mij wel voorstellen waarom: de Voetbalfederatie Vlaanderen bestaat pas sinds 2009 en je kunt moeilijk een evaluatie doen van iets waar je op dat moment zelf nog geen subsidies aan hebt gegeven. De voetbalbond maakte wel deel uit van de Bloso-bevraging.

Het onderzoeksrapport van de VUB is midden 2010 afgeleverd. In maart-april 2010 hebben we een Bloso-bevraging georganiseerd. Daarbij werden de sportfederaties en de topsportscholen voor het eerst betrokken. De resultaten van die bevraging samen met de wetenschappelijke studie van de VUB zijn door Bloso in een rapport gegoten in het najaar van 2010. Het ging om bevindingen en conclusies van Bloso, geen aanbevelingen. Dat document is voorgelegd aan de federaties. De federaties kregen de kans om daar tot eind 2010 feedback op te geven. Op basis van die feedback heeft Bloso het rapport gefinaliseerd in januari 2011. De Taskforce Topsport en ikzelf kregen daarbij een aantal concrete aanbevelingen. Die aanbevelingen zijn besproken in de Taskforce Topsport op 15 februari. Wij hebben toen geoordeeld dat we daar nog niet mee naar de commissie zouden komen. Had ik dat toen wel gedaan, dan was me zeker de vraag voorgelegd of die aanbevelingen wel waren besproken met de federaties en met Onderwijs en of de VUB het daar wel mee eens was.

Ik ben verder gegaan en ik heb aan Bloso een natraject gevraagd om over die drie groepen overleg te plegen.

Op 22 maart was er een gesprek met de onderzoekster van de VUB. Ik citeer de onderzoekster: “Eerst en vooral mijn felicitaties voor het grondig werk dat aan dit rapport ten grondslag ligt. Dit is goed uitgewerkt, duidelijk en vanuit meerdere perspectieven belicht. Het is goed dat het rapport de evaluatie van de topsportscholen vanuit verschillende oogpunten bekijkt.”

Op 31 maart was er overleg met het kabinet van de minister van Onderwijs. Daarbij hebben we verduidelijkt dat onze evaluatie betrekking heeft op het luik sport en niet op het pedagogische luik. Wij zijn daar niet bevoegd voor. De screening die Onderwijs zal doen, zal pas tegen eind augustus klaar zijn. We wachten daar niet op. Na dertien jaar en door het feit dat het om een totaal andere invalshoek gaat dan het schoolpedagogische, vonden wij verder uitstel niet aangewezen, waardoor we al tijdens het schooljaar 2011-2012 aanbevelingen naar voren konden brengen. Onderwijs kon begrip opbrengen voor deze visie.

Op 11 en 12 april was er opnieuw overleg met de federaties, intussen het derde. Daar werd een toelichting gegeven over de aanbevelingen van Bloso. De federaties hebben ook de ouders daarvan op de hoogte gebracht. Dat was de aanleiding voor de acties die op gang kwamen, maar wel enkel vanuit de handbalschool. Ik heb ouders van handballers over de vloer gehad, zelfs thuis. Ik heb ook heel wat mails ontvangen.

Ik wil even ingaan op de brief die u hebt ontvangen. Daarin wilde ik op basis van heel dat traject dat loopt sinds april 2012 en waar in overleg met de federaties elementen zijn besproken, niet langer de illusie wekken dat alles nog mogelijk was. Ik sta open voor

besprekingen, maar ik wilde geen valse hoop creëren. In die brief staat inderdaad het woord 'beslissing'. Ik heb nog geen enkele opdracht aan Blosos gegeven en geen enkele handtekening gezet. Op basis van de evaluatie van de VUB en Bloso en het overleg met de handbalfederatie zou ik het misdadig hebben gevonden om bij die ouders de indruk te wekken dat er nog een opening was.

Ik zeg in die brief ook heel duidelijk dat we over het uitdoofscenario nog verder overleg kunnen plegen.

Op 23 mei werden de federaties voor de vierde maal betrokken, dit keer tijdens de bespreking van de begeleidingscommissie conventant. In de begeleidingscommissie die eigenlijk de aansturing doet van de topsportscholen zitten de federaties, de kabinetten van de betrokken ministers, Onderwijs met de inspectie en de inrichtende macht, Bloso, het BOIC en de topsportscholen. Zij houden een bespreking over de aanbevelingen.

Het was de bedoeling dat de mensen van Bloso mij op basis van dat natraject zouden informeren of ze de aanbevelingen uit het rapport van 15 februari al dan niet zouden bewaren. Op 14 juni heb ik van hen het bericht gekregen dat zij op basis van de info- en overleggronde geen aanleiding zagen om hun rapport en aanbevelingen van 15 februari te wijzigen. Ik had deze commissie kunnen overdonderen met informatie. Ik had dat misschien moeten doen.

Ik heb u het rapport van 15 februari bezorgd, met als bijlage de studie van de VUB. Ik heb echter pas op 14 juni het signaal gekregen van Bloso dat er geen wijzigingen kwamen aan dat eindrapport. Ze vroegen me op dat moment nadrukkelijk of ze verder konden gaan. Ze vroegen met andere woorden de goedkeuring voor de actieuitvoering op 14 juni.

Ik heb de voorzitter op 14 juni 's avonds gecontacteerd. De heisa is echter vroeger begonnen aangezien de federaties op de hoogte waren. Ik heb de voorzitter gevraagd om de commissie Sport bij de zaak te betrekken. Dankzij de beslissing van gisteren kan dat vandaag al.

De tweede helft van juni zal ik, onder meer op basis van het gesprek dat wij hier voeren, al dan niet mijn akkoord geven aan en/of voorstellen tot wijziging indien bij Bloso over de aanbevelingen die ze me hebben gegeven.

In de studie van de VUB werd een bevraging georganiseerd bij de ex-leerlingen van de topsportschool en bij diegenen die aan de instapcriteria voldeden, maar zelf geen topsportschool hebben gevolgd. Ik noem enkele bevindingen uit het rapport. Gemiddeld zit men 2,8 jaar in de topsportschool. Van de Vlaamse atleten die uiteindelijk in de top 8 belanden van Europa, heeft 54 procent een traject gevolgd uit de topsportschool. Dat betekent dat 46 procent in de top 8 komt zonder in de topsportschool te hebben gezeten. 66 procent van de topsporters is tevreden over het concept van de topsportschool. De tevredenheid over de begeleiding ligt beter bij de topsportschool dan ernaast. Meer studenten uit de topsportschool studeren verder.

We hebben aan de onderzoekster van de VUB gevraagd om een opsplitsing te maken tussen de periode voor 2005 en de periode na 2005. In 2005 was er het eerste topsportactieplan. Er werd toen beslist om een aantal zaken te veranderen. Er werd een stuk nieuw beleid gevoerd. Het bleek dat er in die twaalf à dertien jaar veel was veranderd. Sinds 2004-2005 zien we dat de resultaten beter zijn en dat de tevredenheid stijgt, dankzij de inhoudelijke bijsturing en het optrekken van de middelen. Bovendien verklaart de onderzoekster vandaag in De Morgen dat in de resultaten voor 2008-2009 dezelfde positieve tendens waarneembaar is. Dat ondersteunt dus mijn wil om voort te werken met het concept topsportscholen.

Er zijn aanbevelingen. Topsportscholen zijn een goed concept, maar ze volstaan niet. Er zijn hiaten in het totale loopbaantraject. Ik wil daar even bij stilstaan. De heer Caron had het er ook al over. De onderzoekster zegt vandaag in De Morgen dat een topsportschool niet voor elke sport het goede instrument is om een topniveau te bereiken. Zij zegt ook dat het niet voor elke sport nuttig is om sporters vanaf de eerste graad in een topsportschool onder te brengen.

Voor de ene sport is vroeg specialiseren nodig, voor een andere een late. Om toegelaten te worden in een topsportschool moet de kandidaat een gunstig advies krijgen van een commissie waarin het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC), Bloso en anderen zetelen. Indien het aangewezen is om later aan een topsportopleiding te beginnen, dan moeten wij natuurlijk over een aanbod naast de topsportscholen beschikken, zoals kwalitatief hoogstaande clubs en met een sterke ondersteuning van de federatie.

Bloso is op basis van zeven essentiële kwaliteitscriteria in het Topsportactieplan Vlaanderen II (2009-2014), dat hier uitvoerig is besproken, een dialoog met de federaties aangegaan. Ik overloop ze even.

Een: om kwaliteitsvol te zijn, moet een topsportopleiding passen in een volwaardige topsportloopbaan. De topsportschoolopleiding moet een onderdeel zijn van het programma voor talentontwikkeling – van detectie van topsporttalent tot het behalen van internationale successen. De nadruk moet liggen op doorstroommogelijkheden en op de samenwerking met de topsportfederatie.

Twee: de selectiecriteria voor het verkrijgen van het topsportstatuut moeten een internationaal niveau beogen. Dat is de finaliteit: internationale klasse ontwikkelen.

Drie: de omvang van de instroom wordt bepaald door voldoende strenge selectiecriteria. Men mag uitsluitend topsporters van een voldoende hoog niveau met doorgroeimogelijkheden aanvaarden. Een onvoldoende aantal leerlingen voor een sporttak kan betekenen dat de topsportschool moet worden stopgezet, maar dan moeten wel individuele of structurele maatregelen voor een oplossing buiten de topsportschool worden genomen. Ik kom daar nog op terug, wanneer ik het over de selecties heb.

Vier: men moet nagaan of men voor elke sport elke graad moet aanbieden. Best in overleg met de federatie moet worden onderzocht of een evenwaardig of beter alternatief kan worden uitgewerkt binnen het gewoon leerplichtonderwijs, bijvoorbeeld dankzij de uitbreiding van de pool van jeugdtrainers topsport.

Het vijfde criterium is de deskundigheid van de sporttechnische en interdisciplinaire omkadering.

Het zesde criterium is de koppeling aan een trainingscentrum met geschikte topsportinfrastructuur. Dat is vanzelfsprekend en hier is daar ook al op gewezen.

Zeven: op basis van het totaalconcept leefsituatie-onderwijs-sport moet men komen tot een eencampusmodel per sporttak, waarin leven, trainen en studeren in een geheel passen.

Bloso heeft met alle federaties die een topsportschool hebben, over deze zeven criteria gedialogeed. De weerslag ervan staat op papier. De federaties kregen dan tot december de kans om hun commentaar toe te voegen. Begin 2011 heeft Bloso dan de aanbevelingen geformuleerd. Die zijn toen niet overgemaakt aan de federaties. Het rapport van 15 februari bestaat uit de bundeling van de VUB-studie – u hebt die gekregen –, de evaluatiebevraging van Bloso, de evaluatie door de sportsector, met de nadruk op sport, niet onderwijs – de onderwijspedagogische toepassingen zijn een zaak voor minister Smet – en de directe aanbevelingen per sporttak en de generieke aanbevelingen op lange termijn.

Er zijn zes soorten van aanbevelingen, van uitdoofscenario's tot voorstellen over de locatie, de infrastructuur, de in- of uitstroom en de samenwerking. Ik ga erop in, zeker op de uitdoofscenario's. Ik bespreek er enkele, maar ze staan allemaal op de slides.

Voor atletiek gaat het om een uitdoofscenario. In de aanbeveling staat er: “Inzake fond en halve fond dient de werking in de eerste en de tweede graad te worden ingevuld buiten de topsportschool, via de financiering van de nodige omkadering (pool van jeugdtrainers topsport). De derde graad wordt verder ingevuld via de topsportschool.”

Voor zwemmen stelt men in de aanbeveling dat in Antwerpen nood is aan een nieuw 50 meterbad als men op die plaats het trainingsaanbod wil handhaven. Zo niet wordt een verhuizing aanbevolen naar een plaats waar die infrastructuur wel aanwezig is. Er wordt voorgesteld om tussen de Vlaamse Ski- en Snowboard Federatie (VSSF) en de GymnastiekFederatie Vlaanderen een samenwerkingsverband te creëren. Dat is een aanbeveling, geen beleidsbeslissing. Ik zal niet alles van bovenaf opleggen: de federaties moeten zelf de stap zetten.

De aanbeveling over judo – ik zal u helemaal niets nieuws brengen, mevrouw Werbrouck – is tot stand gekomen met de federatie. Het zijn de suggesties van de federatie zelf. Uw oud-collega Gella Vandecaveye heeft dat gisteren op de radio nog bevestigd.

Er zijn twee elementen. Slechts 60 procent van de talenten stroomt in, en het clubniveau in de eerste graad is ontoereikend. De eerste graad dient afgebouwd te worden. Als alternatief moeten we de werking voor getalenteerde jongeren van die leeftijd lokaal organiseren en financieren via de Pool van Jeugdtrainers Topsport. Dit illustreert waarom de gesprekken met de federaties zo belangrijk waren. Er is een draagvlak gecreëerd waar dat maar mogelijk was.

Dan kom ik bij het handbal waar het meest om te doen is. Ik lees opnieuw de aanbevelingen voor. Er is geen clubwerking op niveau, noch inzake instroom, noch inzake uitstroom. Er zijn geen significante resultaten in de voorbije twaalf jaar behaald, bij heren noch dames, jeugd noch senioren. Er is geen topsportwerking dames na de topsportschool. Daarom is een verdere inrichting en subsidiëring van de topsportschool handbal niet verantwoord en dient de topsportschool handbal uit te doven door voor het schooljaar 2011-2012 geen statuten toe te kennen voor het eerste, derde en vijfde jaar secundair onderwijs en voor het schooljaar 2012-2013 geen statuten toe te kennen voor het tweede, vierde en zesde jaar secundair onderwijs. U begrijpt dat ik geen valse hoop wil geven, gezien deze aanbeveling. Ik kom daar nog op terug.

Een project met uitzicht op een top 8 op het EK – jeugd of senioren – moet ad hoc ondersteund worden in de toekomst. Dat is een aanbeveling naar projectfinanciering. Dat is overigens bijna de enige manier van financieren die in Nederland bestaat. Dit betekent helemaal geen afbouw. Ik zal ineens de vragen specifiek over handbal behandelen.

Mijnheer D'Hulster, handbal verdwijnt niet van de topsporttakkenlijst. Die lijst wordt vastgelegd per olympiade. De huidige lijst loopt tot en met Londen 2012. Maar er is geen een-op-eenrelatie tussen de topsporttakkenlijst en de topsportschool. Ik geef u drie voorbeelden: zeilen, paardrijden en boogschieten staan op de topsporttakkenlijst en zitten niet op de topsportschool. Het is op geen enkel moment de bedoeling om handbal van de topsporttakkenlijst te schrappen. Dat telt voor de rest ook, maar u ziet hoe de situatie is.

Mijnheer Ceysens, als we de aanbevelingen inzake handbal uitvoeren, zullen de jongeren hoe dan ook in Hasselt op school en op internaat kunnen blijven en een uitgebreid opleidingspakket handbal tijdens en na de schooluren kunnen volgen. Mijnheer Caron, ze kunnen in de sportschool een specialiteit handbal volgen en uiteraard een diploma halen.

Ik heb vier suggesties gekregen: het versterken van de lokale clubs, de specialiteit handbal in de klassieke topsportschool, de ondersteuning van de clubwerking door de federaties en opnieuw die Pool van Jeugdtrainers Topsport.

Het doel van een topsportschool is onze topsporttalenten te ontwikkelen. Daar hebben we twee zaken voor nodig: de potentie bij de jongeren en de juiste begeleiding. Voor die begeleiding hanteren wij zeven criteria. Die zeven criteria hebben blijkbaar niet tot resultaten geleid, dus moeten we naar alternatieven zoeken, en dat zijn die vier elementen. Het behoud van de derde graad op zich is daar geen oplossing voor. Maar de federatie heeft ondertussen zelf een alternatief geschreven voor dat uitdoofscenario.

Dat alternatief houdt het volgende in. Wie in het zesde jaar zit, heeft volgend jaar zijn secundair onderwijs gedaan. Wie in het vijfde zit, kan het zesde nog doen. Wie in het vierde

jaar zit, kan het vijfde en zesde nog doen en de laatste graad afwerken. Wie in het derde zit, kan het vierde jaar nog doen. Wie in het tweede zit kan het derde en vierde jaar nog doen. Wie in het eerste zit, kan het tweede nog doen. U begrijpt waar het heen gaat. Wie aan het einde van een graad zit, kan er nog een jaar bij doen. Wie naar het eerste jaar van een graad gaat, kan ook het tweede nog doen. Die suggestie van de handbalfederatie lijkt me zeer redelijk. In combinatie met onze suggesties geeft dat de mogelijkheid om dat voor te bereiden. Een naadloze aansluiting bij een sportopleiding aso of tso wordt mogelijk; de investering van de ouders blijft bestaan.

U hebt mijn aanbevelingen gezien. De beslissingen zijn nog niet genomen. Ik ben van plan en geneigd in te gaan op de suggestie van de handbalfederatie, en deze wijziging door te geven aan Bloso als mijn beslissing. Ik luister graag naar uw commentaar daarop.

Daarmee heb ik de bijkomende vragen over handbal beantwoord.

Ik kom bij voetbal. De meerwaarde van de middenschool voetbal staat ter discussie. De instroom naar de topsportschool kan beter door alternatieve projecten worden gerealiseerd. De federaties dragen zelf een verantwoordelijkheid. Er wordt aanbevolen dat de nationale ploeg jongens van 17 jaar zou laten deelnemen aan de competitie in vierde nationale, en jongens van 18 aan de competitie in derde nationale. Dat moeten de federaties en de bond zelf organiseren. Dat kan ik niet opleggen.

De laatste sport is volleybal. De uitstroom naar de duale loopbaan van een speler/speelster en de deelname aan het programma van de nationale ploeg staan centraal. Bij de heren dient de timing van de overstap van de centrale werking in de Vlaamse Volleybal Bond (VVB) naar een professionele club op de ontwikkeling van de speler afgestemd te worden.

Ik kom bij mijn laatste slide. Hoe gaan we nu verder? Deze beleidsaanbevelingen vormen voor mij een deel van het optimalisatieproces. Ik ben het helemaal met u eens: dit kan en mag geen eenmalige evaluatie zijn. Dat moet ook in de toekomst gebeuren. Over een aantal aanbevelingen zal ik moeten beslissen, een aantal zullen moeten worden gerealiseerd door de federaties, maar die kunnen wij daar in de mate van het mogelijke toe sensibiliseren.

Ik wil nog uitdrukkelijk zeggen dat het uitdoven van een richting in de topsportschool geen einde is van de topsportwerking van een federatie. Elk jaar moet er een actieplan topsport per federatie worden ingediend tegen 1 september. De filosofie is dat de federatie voorstellen kan doen over de invulling van de modaliteiten en de timing over de beleidsaanbevelingen. Uiteraard kunnen we daarover praten. Ik zal dat zelf opvolgen door uitdrukkelijk in mijn beslissing aan Bloso te stellen dat ik op de hoogte wil blijven van alle verdere stappen inzake de uitvoering van de beleidsaanbeveling.

Als ik een vraag vergeten ben, zullen de leden van de commissie mij daar zeker op attent maken. Ik heb alles behandeld, behalve een vraag over het nieuwe topsportconvenant. Mevrouw Werbrouck, u had het over het globale convenant tussen de federaties, het onderwijs en de sport. Ik ben van oordeel dat deze aanbevelingen geen aanleiding geven tot een wijziging van het topsportconvenant.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Minister, dank u voor uw uitvoerige antwoord. Ik zal nu niet met u discussiëren over het rapport dat we gisterenavond hebben gekregen. Ik wil hier nog eens beklemtonen dat wij het goed vinden dat de topsportscholen worden geëvalueerd. Ik stel op basis van uw toelichting vast dat dit zeer zorgvuldig is gebeurd. Anderzijds meen ik te weten dat de topsportconvenanten nog niet zijn ondertekend. Daaruit denk ik te mogen afleiden dat er nog geen definitieve beslissingen zijn genomen en dat we hier vandaag niet na de feiten discussiëren.

Minister, het is goed dat er gedacht wordt aan alternatieven. Als u spreekt over project-financiering, betekent dat automatisch een wijziging van het uitvoeringsbesluit Topsport? Of

wordt dat op een andere manier geregeld? Mijn bezorgdheid betreft voor een deel het uitdoofscenario voor handbal waarnaar u verwijst. Daarover ging mijn vraag heel concreet. U stelt dat de federatie zelf een uitdoofscenario heeft voorgesteld. Het is natuurlijk een kwestie van interpretatie, maar ik begrijp dat Bloso de opdracht heeft gegeven om voor een uitdoofscenario te kiezen. De federatie heeft heel duidelijk gesuggereerd om de derde graad voorlopig te behouden en zelf te financieren. Die suggestie werd afgewezen. Men kan vandaag moeilijk zeggen dat dit een scenario is dat door de federatie werd voorgesteld. Er zijn al een aantal zaken uit weggefilterd. We moeten de dingen heel juist benoemen. Het is goed dat er een aantal alternatieven worden aangebracht. Anderzijds is er een hele tijd over deze evaluatie heen gegaan. Dat is begrijpelijk, dat kan niet op een-twee-drie. Maar dan kun je ook niet op een-twee-drie alternatieven uitwerken.

Minister, die derde graad kan een zeer geschikte overgangsmaatregel zijn, tot er daadwerkelijk goede, houtsnijdende alternatieven zijn. Ik houd een warm pleidooi om dat te behouden. Ik heb geen duidelijke reden gehoord waarom de derde graad niet als overgangsmaatregel zou kunnen worden behouden. Het kost trouwens geen bijkomend geld aangezien het wordt gefinancierd vanuit de federatie zelf. Minister, bent u bereid om het behoud van de derde graad te zien als een overgangsmaatregel, tot er duidelijke alternatieven zijn in het kader van de ondersteuning van de handbalsport in Vlaanderen?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, dank u voor uw uitvoerige antwoord. Maar ik heb nog heel veel vragen.

Wij zijn altijd voorstander geweest van een evaluatie en een bijsturing, maar een uitdoofscenario op één of twee jaar tijd voorstellen, dat is geen bijsturing meer. Dat is misschien niet de doodsteek van topsport, maar het is toch een aderlating, vooral omdat er geen alternatief is. De studie stelt meerdere keren dat we terug moeten naar het lokale beleid, maar daar zit nu net het knelpunt: daar is er niets meer. Neem nu handbal. Mensen uit West-Vlaanderen kunnen nergens naartoe, daar is geen structuur. Zij moeten naar Limburg gaan om te trainen en voor de wedstrijden. Is het de bedoeling dat alle mensen van West-Vlaanderen verhuizen met hun familie om op een redelijk niveau hun geliefde sport te kunnen uitoefenen? Minister, we moeten daarover nog eens nadenken. Men kan het eens zijn met een uitdoofscenario, maar ik kan het er niet mee eens zijn dat je zegt dat je er hier nog een graad bij kunt doen. Iemand die nu naar het tweede jaar gaat, kan nog het derde en het vierde jaar meedoen. Dan heeft hij vier jaar topsport gedaan, en dan is het: 'bye bye'.

Als u dan toch voor een uitdoofscenario kiest, als we u dan toch niet kunnen overtuigen om de derde graad te behouden, waarvan ik vind dat hij noodzakelijk is – dat staat er trouwens in, zoals het er ook in staat dat het niveau van de clubwerking niet goed is –, dan zou ik voorstellen dat u de topsportschool handbal over vijf jaar laat uitdoven. We hebben nu al dertien jaar gewacht, we gaan nu toch niet op twee jaar tijd zeggen dat alles er door moet. We moeten dit niet op een drafje doen. Vooral, het is voor die mensen die vier jaar topsport hebben gedaan en het nu niet meer zullen kunnen doen, toch wel een aderlating.

Ik doe het ultieme voorstel: kies voor een uitdoofscenario met de mensen die nu in het tweede tot het zesde jaar zitten en laat er geen meer inschrijven in het eerste jaar. Dan is er tijd om een alternatief op te stellen samen met de federaties en de clubs. De clubs hebben inderdaad dertien jaar minder moeten doen voor topsport. Zo geef je hun de tijd om op een deftige en professionele manier de nodige structuren uit te bouwen.

Uit de studie is ook gebleken dat er een redelijk grote versnippering is. Er zijn heel veel topsportscholen en heel veel topsportatleten. We moeten eens zien waar we meer kunnen centraliseren en hoe we bij meer mensen de mentaliteitswijziging kunnen doorvoeren die nodig is om echt topsporter te worden. Ik ben altijd voorstander geweest van één of twee grotere topsportscholen die echt 'toptop' zouden zijn. Daar komen de sporttakken samen,

daar wordt de expertise gebundeld. De topsportschool van Antwerpen, bij monde van de heer Van den Wyngaert, pleit daar ook voor. Er zijn heel veel sporten en heel veel atleten. Er zijn er voor voetbal bijna driehonderd. Ik heb daar heel veel bedenkingen bij. Welke namen komen daaruit? Je hebt één naam bij de Rode Duivels: Steven Defour. Moussa Dembélé zit in het buitenland. Op driehonderd sporters, en op 1 miljoen euro subsidies per jaar, is dat toch heel weinig. Daar zou ik zeggen dat je daar effectief moet snoeien en daar een maximum op zetten, bijvoorbeeld een maximum van honderd mensen. Dat moet verder bijgestuurd worden.

Ik hoop dat er aanbevelingen zijn die we nog kunnen bespreken. Minister, zult u de aanbevelingen sowieso doorvoeren? Zult u elke sport op gelijke voet behandelen? Zult u de grotere sporten een voorsprong geven omdat zij al professioneler zijn? Zult u de meer amateuristische sportbonden harder aanpakken omdat ze minder gestructureerd zijn? Minister, ik hoop dat u elke sport op gelijke voet zult behandelen.

Minister, u zegt dat er nog andere trajecten mogelijk zijn om topsporter te worden. Ik ben het daarmee eens, maar de trajecten moeten opnieuw hoogstaand zijn. We wisten het al, maar door de evaluatie weten we het nu zeker dat dit niet altijd het geval is. Je hebt bij de topsporters van die keikoppen die hun plan trekken. Die geraken er ook, maar je hebt anderzijds toch ook nood aan topsportscholen. We moeten ze blijven ondersteunen en de tijd geven om bij te sturen. Zo is judo ook vragende partij geweest om de eerste graad te schrappen. Ik ben het daar ten dele mee eens, maar het is toch ook wetenschappelijk bewezen dat je de technieken beter onder de knie krijgt voor je zestiende. Daarna is het heel moeilijk om nieuwe technieken bij te leren. Daarom is de eerste graad wel belangrijk. Als we dat willen schrappen omdat die mensen te jong zijn voor het internaat, dan moet het alternatief zijn dat de trainers het wel kunnen.

Dat is weer een probleem. Die trainers hebben misschien wel de bagage, maar niet de feeling om die over te brengen naar het topsportniveau. Dat is een punt van discussie met de VTS. Het probleem is: eens trainer, altijd trainer. Ik ga overal rond in Vlaanderen. Ik zie heel veel trainers van 60 jaar in clubjes. Dat zijn dan de golftrainers. Ik heb er mijn bedenkingen bij dat zo iemand training geeft aan een 12-jarige met talent. Er is nog veel werk aan de winkel voor de federaties, minister. De eerste graad afschaffen volgend schooljaar is te dichtbij. Op twee maanden tijd moeten ze alles realiseren. Dat is onmogelijk. De federaties staan nog niet zo ver.

Er is een discrepantie tussen de criteria in verband met de finaliteit bij de verschillende sporttakken. Waarom wordt voetbal anders bekeken dan basketbal? Wie bepaalt dat? Wie bepaalt het niveau van wedstrijden? Wie bepaalt dat de ene top 8 moet hebben en de andere top 24? Ik veronderstel dat die mensen wel weten waarover ze het hebben. Maar ik heb evenveel moeten trainen om olympisch kampioen te worden als een Fred Deburghgraeve. Volgens de media is Fred Deburghgraeve een grotere Olympische kampioen, omdat het zwemmen is, en dat is meer wereldwijd. Ik heb evenveel moeten trainen om op hetzelfde niveau te geraken. Daarom heb ik moeite met die criteria. Voor de ene volstaat top 24 en de andere moet bijna een medaille halen. Ik weet dat het een moeilijke afweging is, maar gebeurt die rechtlijnig?

U hebt gezegd dat er strengere selectiecriteria zouden moeten zijn voor de instroom naar de topsportscholen. Maar in de aanbevelingen staat dat nergens.

De heer Van Dijck heeft het over het volgende gehad. De VTV is een goed voorbeeld van selectie. We zijn met veel en het is een afvalrace naar de top. Daar ga ik mee akkoord. De top blijft de top. Maar het onderwijs wil net altijd iedereen mee naar de volgende graad. Dat is de doelstelling van het onderwijs. Topsport is selectie. Die twee zijn moeilijk te rijmen. Topsport en onderwijs moeten samengaan, maar in feite kan dat niet. Het is een heel ander traject. Waar vlak je af: op onderwijs of op topsport? Waarschijnlijk zien we daardoor ook minder prestaties. We wachten af wat onderwijs nog zegt over die evaluatie.

Ik heb het er ook een klein beetje moeilijk mee dat u zegt dat u pas twee dagen geleden het eindrapport hebt gekregen. (*Opmerkingen van minister Philippe Muylers*)

Ik heb het al enkele weken binnen. Het was misschien nog niet het echte eindrapport, maar er is niets aan veranderd. Ik heb het gekregen via iemand. Het doet er niet toe via wie. Het is toch vreemd. Dat was eind mei. Het had begin juni toch tot bij ons kunnen komen. Waar is het drie of vier weken blijven liggen? Als het niet bij u was, niet bij het kabinet en niet bij Bloso, waar was het dan?

Minister, als ik u goed begrepen heb, is tussen 1998 en 2009 voetbal niet gesubsidieerd?

Minister Philippe Muylers: Daarop wil ik meteen reageren. Ik heb gezegd dat ik niet weet waarom Bert Anciaux dat niet in de VUB-studie heeft opgenomen. Ik denk dat het ermee te maken heeft dat de Voetbalfederatie Vlaanderen pas in 2008 is opgericht. Qua subsidies is het waarschijnlijk een aparte situatie.

Ik heb de vraag niet op voorhand gekregen. Ik ben er wel op ingegaan, op basis van wat jullie zeggen en van wat ik vermoed dat de reden kan zijn. Afgaand op het instemmend geknik van de leden die al iets langer in de commissie zetelen, is dat de juiste richting.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Het komt er toch op neer dat ze sinds 2009 ongeveer 1 miljoen euro per jaar aan subsidies krijgen. Ze hebben veel geld. Voor het contract met Telenet krijgen ze 55 miljoen euro. We moeten daar eens herformuleren.

Minister, in 1998 zijn de subsidies van 180.000 euro naar 2.250.000 euro gegaan. De atleten zijn van 201 naar 821 gegaan. Dat is 'maal 4' en het andere is 'maal 12 of 13'. Waar zit het verschil? Ik weet wel dat u meer hebt geïnvesteerd in topsport, maar dat is toch een heel grote sprong.

U hebt gezegd dat we moeten inzetten op opleidingen in de clubs. Dat vind ik goed. We moeten opletten dat we niet terugvallen op het probleem met de trainers. Die trainers zijn allemaal vrijwilligers. Als je met topsporters werkt, moet je er meer tijd in steken, en dan geraak je niet meer onder die vergoeding. Dan gaan ze uitvindingen doen.

Minister, ik wacht nog even af wat de andere collega's zeggen.

De heer Johan Deckmyn: Minister, u hebt de tijd genomen om uitvoerig te antwoorden. Ik wil u daarvoor bedanken, het was wel nodig.

U hebt verklaard dat u bereid bent om het debat bij het verschijnen van het rapport hier te voeren. We worden geconfronteerd met in de geest al genomen beslissingen. De heer Caron heeft erop gewezen en u hebt ook zelf gezegd dat dat uw volste recht is. Dat kunt u als minister heel duidelijk doen. Alleen moet u dan niet doen alsof een debat hier nog een invloed zou kunnen hebben op uw beslissingen. Ik denk het niet.

U neemt de aanbevelingen van de Taskforce Topsport blindelings over. Ik dacht dat u als minister niet over één nacht ijs zou gaan. Naar verluidt, beschikt u nog maar pas over die aanbevelingen. Of hebt u ze wel al voordien gekregen? Wat verklaart u op de radio?

Minister Philippe Muylers: Dat moet nu toch duidelijk zijn? Natuurlijk heb ik medio 2010 de wetenschappelijke studie van de VUB gekregen. Natuurlijk heb ik in het voorjaar, na de bevraging, het rapport gekregen van Bloso. Natuurlijk heb ik de bekrachtiging door de Taskforce Topsport van 15 februari. Alleen weet ik niet of het natraject tot 23 mei een effect heeft op de conclusies. Die conclusies hebben voor Bloso geen effect op het eindrapport. Dat heb ik op 14 juni gekregen.

De voorzitter: Collega's, wij hebben inderdaad met de commissie afgesproken dat het rapport bezorgd zou worden aan de leden en in de commissie besproken zou worden, maar dan wel de definitieve versie. Er is toen ook afgesproken dat rapporten vooraf voorgelegd zouden worden aan de federaties om de feedback van de federaties te kunnen meenemen in

de besprekingen. Wij hebben die afspraak zelf gemaakt in de regeling der werkzaamheden. Dat wou ik maar even in herinnering brengen.

De heer Johan Deckmyn: Ik heb niet het genoeg gehad om, zoals mevrouw Werbrouck, het rapport enkele weken geleden al in mijn bezit te krijgen. Ik heb het pas sinds gisterenavond, vandaar wellicht ook dat zij heel wat meer vragen kon stellen dan ik. Ik ben in elk geval van plan om deze documenten nog grondiger door te nemen en er op een later tijdstip eventueel nog op terug te komen.

Er zijn zeker redenen om het debat hierover verder te voeren. De heer Ceyskens heeft daarnet al enkele suggesties meegegeven over het handbal. Gaat u die volgen, minister? Zullen de vele vragen van mevrouw Werbrouck nog een invloed hebben op de beslissingen die nu genomen zullen worden? Ik heb alvast de indruk dat men, na de evaluatie en het ter beschikking stellen van de documenten, wel heel snel overgaat tot het nemen van bijwijlen drastische maatregelen. In sommige van die aanbevelingen kan ik mij zeker vinden, maar de andere verdienen toch wel een verder debat.

Het is mij nog niet volledig duidelijk hoe het zit met de concrete verdere wisselwerking met het beleidsdomein Onderwijs met betrekking tot de topsportscholen. Hoe gaat u hierover verder onderling communiceren?

Ik ben ervan overtuigd dat er op bepaalde vlakken zeker bijsturing nodig is. Stilstaan is achteruitgaan. Als je in de toekomst verder een goed topsportbeleid wilt uitbouwen, moet je inderdaad sneller kunnen overgaan tot evaluaties, en niet na meer dan tien jaar. Maar goed, we hebben dit rapport nu. We zullen het er in de toekomst zeker nog verder over hebben.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Minister, ik dank u voor uw uitgebreide toelichting. Er is al heel veel verduidelijkt. Ik heb dan ook maar één kleine bijkomende vraag, namelijk over het gegeven dat 54 procent van de Vlaamse atleten in de top 8 van Europa uit de topsportscholen komt. Is dat veel? Is dat weinig? Is dat een goed aandeel? Zijn er vergelijkingen mogelijk met andere landen?

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Mijnheer Caron, we hebben veel kunnen leren over het rapport via uw opmerkingen, aansluitend bij onze vragen, waarvoor dank.

Minister, bedankt voor het antwoord en voor de uitleg bij het rapport. Ik vroeg vooral naar duidelijkheid over wat er nu aan de hand is. Waarom is het debat niet afgewacht in het parlement? Hebt u het rapport niet in bezit? Daarop hebben we een antwoord gekregen in de achtergrond die u hebt gegeven. Ik aanvaard dat het zo gelopen is. Misschien was het anders beter geweest. De commissievoorzitter zegt ook dat er gezegd was dat we die stappen zouden nemen. Goed, op dat punt is mijn vraag dus beantwoord.

Ik heb wel een kleine opmerking bij het traject. Er staat: "16 juni commissie Sport." Dat is dankzij de beslissing in de plenaire vergadering gisteren. Die is gelopen zoals ze gelopen is. Hadden we die informatie anders nog gekregen? U zegt dat u eind juni een beslissing wou nemen. Dat was toch heel krap geworden om het nog in de commissie te brengen.

In tegenstelling tot mevrouw Werbrouck heb ik het evaluatierapport gisterenavond gekregen. Ik dank u daarvoor, maar daardoor heb ik natuurlijk geen uitgebreide visie kunnen ontwikkelen, met alle punten op een rij. Ik ben al blij dat ik er voor een stuk door geraakt ben. Ik geef enkele losse opmerkingen.

In verband met de verschillende onderwijsgraden in de verschillende sporttakken, ben ik het ermee eens dat het verschilt van sporttak tot sporttak of leerlingen van de eerste graad moeten instromen of niet. Ons standpunt is dat er daarom niet per se zo veel topsportscholen moeten

zijn. Kun je niet beter centraliseren dan bepaalde taken afschaffen? Vlaanderen is niet zo groot. Met enkele completere topsportscholen zijn we al een heel eind op weg.

Wat handbal betreft, sluit ik aan bij wat de heer Ceyskens zegt. Dit is niet echt uitdoven, we gaan drastischer te werk. Jongeren die al enkele jaren bezig zijn met die studies, kunnen er plots niet meer terecht. Dat is voor mij geen echt uitdoofscenario. Het alternatief is het lokaal organiseren, maar dat lijkt me moeilijk tegen september.

In voetbal – en dat was mij ook opgevallen in het rapport van Bloso – wordt voor de U17, U18 en U19 voorgesteld dat ze in derde en vierde nationale gaan spelen. U zegt dat de federaties dat moeten regelen. Het lijkt mij een vrij absurd voorstel van Bloso om jongeren uit topsportscholen in nationale competities te laten spelen.

De heer Bart Caron: Bedankt voor het grondige antwoord, minister. Ik denk niet dat onze visie inhoudelijk zo fundamenteel verschilt. Nog altijd 54 procent van de leerlingen uit die topsportscholen haalt de top 8. Is het niet zo?

Minister Philippe Muyters: Zo is het niet. Van al degenen die de top 8 halen, heeft 54 procent de topsportschool gevolgd. 46 procent van degenen die de top 8 halen, heeft geen topsportschool gevolgd. Het is dus niet zo dat van al de leerlingen in de topsportschool, 54 procent de top 8 haalt. Dat is het niet.

De heer Bart Caron: Ik wou al zeggen: dan hebt u zeker voetbal niet meegeteld.

Ik vind dat een behoorlijk resultaat. Er is altijd veel uitval, maar als er genoeg doorstroom is, valt dat te verdedigen. Alleen is er een merkwaardige situatie bij voetbal. Zeker omdat het ook niet is meegenomen in de VUB-studie, meen ik dat er nader onderzoek nodig is. Moet er geen grotere selectiviteit zijn? Mevrouw Werbrouck benadrukt dat ook.

Voor het handbal vind ik het voorstel van de federatie elegant en goed. Het is inderdaad uitdovend, en dat is misschien jammer. Er moet tijd zijn om een alternatief van even professioneel niveau uit te bouwen. Dat kan projectmatig worden ondersteund. Daar heb ik niets op tegen.

U zegt dat het in Nederland allemaal projectmatig is. Maar in Nederland is er een LOOT-schoolsysteem (Landelijke Organisatie Onderwijs en Topsport). Dat is een heel andere manier van werken dan onze topsportscholen. Dan is de projectmatige benadering van een lichte van een bepaalde tak vanzelfsprekend.

Ik vind echt dat er in voetbal selectiever mag worden gewerkt. In bepaalde kleinere sporten hebben we sporttechnisch meer kans op doorstroom naar de top. Die kansen laten we liggen, omdat we daar talenten niet voldoende ontwikkelen.

Minister, ik kom toch nog even terug op de briefwisseling en dit document. In alle eerlijkheid, ik vind het van een behoorlijk 'tsjevengehalte'. Al weet ik dat u niet in die club thuishoort. Het is een enerzijds-anderzijdsverhaal. Enerzijds gaan we de ouders op tijd verwittigen. Anderzijds is het rapport formeel nog niet aan u voorgelegd. Ik begrijp dat u dat schrijft, minister, in het belang van de ouders. Maar wees dan eerlijk. Zeg in welke fase van de procedure u bent, dat u een tussentijdse rapportage hebt gekregen, dat u uw verantwoordelijkheid als minister hebt genomen en een beslissing hebt genomen. Het is uw bevoegdheid! Ik denk dat u nog gelijk hebt ook! Maar doe niet alsof u van niets weet, terwijl u ondertussen brieven stuurt naar ouders.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Collega's, ik hou me niet met het inhoudelijke bezig. Mijn collega Werbrouck is het effectieve lid van de commissie Sport. Maar de meerderheid heeft gisteren beslist om ook de politieke discussie naar de commissie te verwijzen en die niet in de plenaire vergadering te houden. Daarom kom ik even terug op de timing.

Heren Ceyskens en Gysbrechts, ik weet niet of u goed hebt geluisterd naar wat de minister heeft gezegd: de beslissing is genomen.

U zegt ook in een officiële mail, minister, dat “de beleidsaanbevelingen uit beide rapporten door de Taskforce Topsport werden omgezet in concrete beleidsconclusies en/of bijsturingen. Omdat deze besluitvorming zowel inhoudelijk als procedureel correct tot stand is gekomen, wens ik deze ook te behouden.”

Ik neem aan dat dat niet alleen over handbal gaat. Het eindrapport van 15 februari is ongewijzigd. Wij hebben het rapport met de stempel van 23 mei. Tussen die twee data is er niets aan gewijzigd. Tussen 23 mei en 14 juni is er ook niets aan gewijzigd. Het is drie weken blijven liggen, waar dan ook.

Minister, ik geloof u niet. Ik geloof niet dat u dat rapport niet had vanaf 23 mei. Waarom geloof ik u niet? Op 7 juni stuurt u een mail naar de ouders waarin u zegt: “Ik licht kort toe hoe deze beslissing tot stand is gekomen.”

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Vereeck, u zou beter de hoffelijkheid hebben om heel het debat te volgen! Dan zou u de timing kennen, in plaats van hier uit uw nek te komen kletsen!

De heer Lode Vereeck: Ik kan dit echt niet appreciëren. Zodra u het niet meer weet, speelt u op de man. Minister, het gaat me niet om u. Ik heb gisteren in Villa Politica en zelfs tijdens de plenaire vergadering gezegd dat ik u een heel aardige en aangename man vind. Het is echter wel mijn taak als parlementslid u te wijzen op contradicties. Het gaat eigenlijk niet over de mail, maar over de uitspraken van dinsdagmorgen. Daarin vraagt de journalist van Sporza: “Klopt het dat die topsportscholen eigenlijk niet genoeg opleveren?” U antwoordt daarop: “Dat is wat ik hoor.”

Ik heb de aanbevelingen en het advies van Bloso nog niet gekregen. Ik heb er gisteren naar geïnformeerd. Ze zouden onderweg zijn. U hebt zelfs aan een journalist gezegd dat u uw kabinetschef in de auto hebt gezet richting Bloso. Die documenten zijn er sinds 23 mei. U zit ons gewoon te belazeren. U kent die uitkomsten en u hebt die als dusdanig gecommuniceerd aan de ouders.

We kunnen teruggaan naar die mail. Als het inderdaad zo is dat er zowel een productevaluatie als een procesevaluatie heeft plaatsgevonden en u het hele besluitvormingstraject wenst te behouden, hebt u misschien wel gelijk. U beslist niet. Bloso heeft beslist op 23 mei. Mijnheer Van Dijck, ik hoef de discussie zelfs niet te volgen, want daar gaat het in essentie niet over.

Even helemaal iets anders. Ik ben wel een beetje verbaasd, minister. U hebt ooit gezegd dat u aan het topsportbeleid niets zou wijzigen voor de Olympische Spelen 2012. U moet er de Handelingen maar eens op nalezen. Topsportscholen zijn toch een onderdeel van uw topsportbeleid.

Voorzitter, ik blijf op mijn honger. Er is een document van 23 mei dat voldoende bekend is bij de minister om heel sluitende uitspraken te doen tegenover de ouders van de handballers en los van handbal heel duidelijk te zeggen dat hij zich neerlegt bij de beslissing. We hebben het dan over 7 juni en niet over 14 juni. Deze commissie doet er eigenlijk niet meer toe. In die zin, mijnheer Van Dijck, hoef ik zelfs het inhoudelijke debat hier niet te volgen. Het is op die feiten dat ik wil wijzen. Ik vind het spijtig dat ik het debat hier moet voeren, collega's. Ik weet dat u het inhoudelijke debat over sport en topsport wilt voeren, ik had het liever in de plenaire vergadering gevoerd.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ikzelf en de hele commissie hebben duidelijk notie gekregen van de timing van een aantal zaken. Op basis van overleg en bijkomende adviezen zijn een aantal beslissingen genomen, in hoofde van Bloso, de taskforce enzovoort. Een beslissing nemen is een besluit nemen. Als een taskforce een conclusie neerschrijft, neemt hij een besluit. We zouden hier een zeer semantische discussie kunnen voeren over beslissingen.

Ik neem akte van het feit dat de minister tot op heden geen getekende beslissingen heeft genomen. Mijnheer Vereeck, het zijn engagementen vanwege de minister om deze problematiek in de commissie inhoudelijk en ten gronde te bespreken. We hebben dat ook gedaan. Het was een zeer deftige discussie tot voor kort.

Het gaat hier om een beslissing van de minister, het is dus geen parlementaire beslissing. Er wordt hier met ons gediscussieerd over de inhoud.

Mijnheer Vereeck, als mensen aan de deur staan met vragen, dan heeft men drie mogelijkheden. Ofwel slaat men de deur dicht en beantwoordt men geen telefoons, mails of brieven, ofwel stuurt men de mensen met loze beloften weg, ofwel vertelt men de mensen de waarheid en bereidt men hen voor op wat er zal komen. (*Opmerkingen van de heer Lode Vereeck*)

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, ik stel voor dat u de heer Van Dijck zijn betoog laat afmaken.

De heer Kris Van Dijck: Er zijn nog altijd geen geluidsbanden rondgedeeld. Ik dacht dat het ging over de mail waarvan onze collega dacht dat hij ons in kennis moest stellen van een en ander. Je kunt de mensen in ieder geval voorbereiden op wat komen zal en hen op die manier ook informeren.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, voor alle duidelijkheid: ik wil u nog wel het woord geven, hoor. Ik zal straks het reglement wel moeten toepassen, omdat we toch vrij royaal zijn geweest met de spreektijd. De minister kan nog reageren, maar vervolgens is het laatste woord aan de indieners van de initiatieven. Dat zou ik willen respecteren. Mijnheer Vereeck, ik zou het begrijpen indien u nog het woord wilt nemen, omdat u persoonlijk bent aangesproken. U kunt dat doen, maar dan het liefst in deze ronde.

De heer Lode Vereeck: De politieke chronologie en de leugens of tegenstrijdigheden van de minister zijn ondertussen wel duidelijk aangetoond. Het gaat hier eigenlijk over de procedure en over wat de minister verklaart.

Mijnheer Van Dijck, het gaat niet over de mail. Ik ben geschokt door wat de minister dinsdagochtend op Radio 1 heeft verklaard, namelijk dat hij er niets van wist. Hij zei: "Ik zou graag eerst de studie bekijken en lezen (...)." U moet dat transcript eens lezen. Dat is puur boerenbedrog: "(...) zodat ik met grondige kennis van zaken beslissingen kan nemen." De beslissingen zijn al genomen. Het gaat mij meer over wat de minister publiek heeft gezegd dan over de mail die eigenlijk al bijna semipubliek is.

Minister, als wij een debat voeren, gaat het over de inhoud en de procedure. Voor alle duidelijkheid: ik speel niet op de man, ik speel op de minister. U hebt het gehad over het feit dat ik altijd onnauwkeurig ben, omdat ik over het interview op de radio zei dat u in de studio zat terwijl u aan de telefoon werd geïnterviewd. Het ging erover dat u een verklaring aflegde voor de radio. U zoekt werkelijk spijkers op laagwater. Ik houd het puur bij uw politiek functioneren.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Vereeck, ik kan u voorbeelden genoeg geven waarbij u op de man speelde. U doet dat al een hele tijd. Als iemand bijvoorbeeld een rekenfout maakt, neemt u dat een hele tijd mee. Als dat de functie van de minister is, moet u mij daar het inhoudelijke maar eens van aantonen. U kunt dat trouwens terugvinden op uw eigen website.

Ik zal proberen hier niet meer op te reageren. De meningen verschillen hier duidelijk over. Ik denk dat ik juist heb gehandeld. We bespreken het hier in deze commissie. Natuurlijk heb ik het rapport met de aanbevelingen gekregen. Dat heb ik nooit ontkend. Ik heb nooit ontkend dat ik gelijk welk tussentijds rapport heb gekregen. Uiteraard heb ik die allemaal gekregen. Maar vóór eergisteren, wist ik niet wat het effect was van de vier elementen van het natraject.

Daar blijf ik bij: vóór eergisteren wist ik niet of Bloso een aanbeveling zou wijzigen op basis van het natraject, dat vier stadia heeft. We kunnen daarover blijven discussiëren. Ik had het anders kunnen verwoorden. Voor mij was het echter heel duidelijk: zelfs met het natraject zijn er voor de modaliteiten wellicht mogelijkheden tot wijzigingen. Ik wou vooral een duidelijk signaal geven en geen valse verwachtingen creëren.

Iedereen zal hierover zijn mening wel hebben. Dat is niet erg, daarom leven we ook in een democratie. Zolang de meerderheid vindt dat ik juist heb gehandeld, zal ik verder doen. Als de meerderheid dat niet meer vindt, zal ik daar ook mijn conclusies uit trekken. Ik vind zelf niet dat ik in de fout ben gegaan. Ik had hoogstens de communicatie misschien wat anders kunnen doen. Iedereen kan echter verbeteren. Mevrouw Werbrouck, als sporter weet u dat het beste. Perfectie is niet van deze wereld, behalve misschien bij u.

Mijnheer Ceysens, ik begrijp uw suggestie goed, ook over die derde graad. Als ik inga op die suggestie, vanuit de filosofie dat er een uitdoofscenario over twee jaar is, biedt die wel wat mogelijkheden. Iedereen kan daardoor namelijk nog een jaar op de school blijven. De leerlingen in het eerste jaar kunnen dan zeker nog het tweede doen, enzovoort. Dus dat biedt ons de mogelijkheid om gedurende een jaar het alternatief uit te bouwen. Het is niet zo dat het alternatief in september moet zijn gerealiseerd.

U vraagt om de derde graad te handhaven. Aangezien het vijfde en zesde jaar nog wordt aangeboden, blijft de derde graad dus nog twee jaar bestaan. Dat geeft ons de tijd om te zoeken naar een alternatief. En ik blijf het herhalen: het heeft niets met besparingen te maken. Ik denk dat iedereen hier akkoord gaat om te zeggen dat wij geen opleidingen moeten organiseren omdat iemand daar geld voor op tafel legt. Het belang van het kind staat voorop, en dat betekent dat we het een toekomst moeten bieden.

Iedereen kan erover denken wat hij of zij wil, maar als er na twaalf of dertien jaar topsportschool nog geen twee mensen zijn die het beroep uitoefenen, dan moet men vragen durven te stellen. Dat is ook wat ik in het algemeen hier in de commissie voel. Het is een moeilijke zaak. Het gaat over jongeren. Enerzijds betreurt men dat ze vanuit West-Vlaanderen naar Limburg moeten gaan, maar anderzijds vraagt men een concentratie van scholen, waardoor iedereen moet bewegen. Men vindt het goed dat er strenger wordt geselecteerd. In dat verband wil ik toch erop wijzen dat dit op bladzijde 97 van de algemene, generieke aanbevelingen heel uitdrukkelijk staat.

U vraagt zich af hoe dat moet gebeuren, mevrouw Werbrouck. Ik ben geen specialist, vandaar dat ik over een comité beschik waarin mensen zitten van het BOIC, de VSF en Bloso. Zij zullen mij adviseren, en ik heb niet de pretentie om dat advies naast me neer te leggen. Ik wil een beroep doen op de specialisten in het veld en naar hen luisteren, en niet ageren op basis van voorstellen van mensen die sympathiek overkomen. Inderdaad, het is moeilijk om keuzes te maken. Maar dat is onze job en die wil ik voortzetten.

Mevrouw Werbrouck, de sprong geld kwam er in 2005, als ik me niet vergis. Toen is het eerste topsportactieplan gelanceerd. Toen is blijkbaar gezegd dat de toestand in 2005 zo was dat men ervan uitging dat meer geld moest worden vrijgemaakt. Dat bleek ook. Ik zei het al bij de bespreking van de VUB-studie: in de periode 2005-2009 zijn de resultaten duidelijk beter, met de beste cijfers voor 2008-2009. Ik zeg dus niet dat wij de topsportscholen moeten afschaffen, en ik doe dat ook niet.

Noch u, noch ik wil elke sport op gelijke voet behandelen. Elke sport heeft zijn eigenaardigheden. Er zijn er waarmee men al best op twaalfjarige leeftijd bezig is, maar er zijn er andere waaraan men beter pas op latere leeftijd, en eventueel op een andere manier, begint. Dat heeft de VUB-onderzoekster vandaag nog in De Morgen gezegd.

De heer Vereeck is inmiddels verdwenen. Ik vind het altijd spijtig dat mensen vragen stellen en dan verdwijnen. Ik denk dat hij zich vergist. Zowel in de plenaire vergadering als hier zei ik dat ik het topsportactieplan zal uitvoeren en de evaluatie van de topsportscholen is er een

onderdeel van. Dat betekent echt niet dat ik aan het topsportbeleid niets mag veranderen, maar wel dat ik het topsportbeleid in het kader van het topsportactieplan zal uitvoeren, tot aan de Olympische Spelen van Londen. Ik denk dat dit voor iedereen in deze commissie altijd duidelijk was.

Ik besluit. Ik neem alle adviezen en opmerkingen mee. Ik voel duidelijk aan dat het ander uitdoofscenario dat naar voren wordt geschoven veel meer aansluit bij wat het parlement wil. Men kan iemand niet van het ene jaar op het andere uitsluiten. Men moet voldoende tijd bieden om een alternatief te brengen. Dat lijkt me een veel betere situatie. Zo kunnen we de derde graad nog even behouden. Ik zal de financiering zelf doen, dat moeten de ouders niet doen. De financiering blijft zoals ze was. We gaan met de federatie verder in overleg om de modaliteiten naar de toekomst verder te bepalen.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik ben het met u eens dat de communicatie in dit dossier beter had gekund. Alles kan beter, ook de topsportopleiding kan beter. We zitten hier vandaag vooral om te discussiëren over die topsportopleiding.

Het uitdoofscenario is in de eerste plaats belangrijk voor de kinderen. Het gaat over individuen die een groep mensen rond zich hebben die daar mee in geïnvesteerd hebben. Voor de handbalsport is het alternatief van groot belang. Het is broodnodig, maar het is er nog niet. We moeten daaraan werken. Minister, een drenkeling midden in zee met een reddingsboei beseft dat hij de kust niet kan halen, dat hij op een helikopter of boot moet wachten. Intussen gaan we hem toch zijn reddingsboei niet afnemen? Dan verdrinkt hij. De reddingsboei voor het handbal is het behoud van die derde graad. Ik doe een warme oproep: overtuig ons tegen de kwatongen in dat deze commissie geen maat voor niets was. Stel uzelf geen deadlines. Daar is niemand bij gebaat. Maak werk van een grondig alternatief en behoud tot dan die derde graad.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Wat gebeurd is, is gebeurd. U laat de nieuwe regeling ingaan op 1 september 2011. Dat is te vroeg. Er is geen alternatief. Dat wil ik nog eens duidelijk maken.

Ik pleit voor het behoud van de derde graad. Als dat echt niet haalbaar is, pleit ik voor de mogelijkheid om de studie af te maken voor al wie daar ooit begonnen is, zodat ze daar hun loopbaan kunnen beëindigen. Het kind is het belangrijkste. Het kind mag over twee jaar niet in de kou komen te staan.

Daarom, minister, pleit ik ervoor dat u het vijf jaar de tijd zou geven. U schudt het hoofd, maar ik pleit er toch voor. Zij hebben misschien fouten gemaakt, ik ga daar niet op in. Maar geef hun wat ze van ons verwachten. Zij zijn immers in dat project gestapt. Wij willen dat zij dat project kunnen afmaken. Ik vind dan ook niet dat wij, of u, het recht hebben om die opleiding te schrappen. Werk met een uitdoofscenario dat goed is voor iedereen.

U zegt dat er in het handbal maar twee mensen zijn die ooit een professioneel contract hebben gehad. Ik wil daarover mijn ongenoegen laten blijken. Het is misschien zo, maar in bijvoorbeeld voetbal kun je al in de eerste provinciale een professioneel contract krijgen. Wij spreken hier over topsport. Voor mij is dat in voetbal: de Rode Duivels of voetballen in het buitenland. Ik wil er nog de eerste klasse bij nemen. Maar vanaf de tweede klasse is dat volgens mij geen topsport meer. Ze starten met bijna driehonderd, en er komen maar heel weinig mensen uit die het tot Rode Duivel schoppen. We moeten die evaluatie eens maken. En zo wil ik eens een volledige evaluatie maken van het hele topsportdomein. Ik hoop dat dit nog in uw legislatuur kan gebeuren.

Ik kondig een motie aan.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, ik denk dat iedereen het erover eens is dat u met uw communicatie slecht hebt gescoord. U hebt het zelf min of meer toegegeven. Voor het overige krijgen we hier de illusie van inspraak voorgeschoteld. De beslissing is al genomen. Weliswaar hebt u uw handtekening nog niet geplaatst, maar het is toch duidelijk dat het iets formeels is. We zullen zien of we voor de derde graad handbal van de heer Ceysens een uitzondering krijgen. In de communicatie naar de buitenwereld doet men alsof deze commissie over de mogelijkheid beschikt om die aanbeveling nog wat bij te sturen. Ik ben daar relatief pessimistisch over.

Ik wijs ten slotte nog eens op wat ik heb gezegd over voetbal. Dat is niet opgenomen in het onderzoek. Uw uitleg kan ik volgen, maar ik vind dat voetbal een belangrijk gegeven is. Ik heb al vaak discussies gevoerd over de voetbalbond. Voor de opleiding en de werking is voetbal zodanig belangrijk dat ik vind dat hier nader onderzoek nodig is. Wij mogen ons op dat vlak zeker niet enkel op de evaluatie van Bloso zelf verlaten.

Ik maak, net zoals mevrouw Werbrouck, van de gelegenheid gebruik om een motie aan te kondigen.

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens: Ik kondig namens de meerderheid een motie aan.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Uit de meeste vragen bleek dat we vandaag vooral nood hebben aan een ondubbelzinnige duidelijkheid over wat er nu juist beslist is en over hoe de puzzel nu precies in elkaar steekt. Wij hebben die duidelijkheid met de nodige nuances gekregen. Minister, ik dank u daarvoor.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Collega's, minister, ik vraag nog heel even aandacht voor die uitdoving. Daaraan kan nog iets anders worden gedaan. Minister, hoe plant u het vervolg? Ik ga ervan uit dat u de aanbevelingen nu ook officieel zult maken. Ik las ergens dat het nog niet officieel beslist is. Dat zal nu gebeuren.

Minister, u zegt dat u met alle elementen rekening zult houden. Als die elementen nog impact hebben op dit document, dan zou ik daar graag toch enige feedback over krijgen. Zo weten we met wat van wat er is gezegd, nog rekening is gehouden.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door mevrouw Werbrouck, door de heer Deckmyn en de heer Wienen, door de heer Gysbrechts en door de meerderheid werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■